

ПАРТІЮ ЛЕНІНА СЛАВИТЬ НАРОД

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXXII

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового Червоного Прапора
державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 9 (854)

30 березня 1966 р.

Ціна 2 коп.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО XXIII З'ЇЗД КПРС

29 березня, о 10 годині ранку, в Москві, в Кремлівському Палаці з'їздів, почав роботу черговий XXIII з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. З'їзд відкрив вступною промовою Перший секретар ЦК КПРС тов. Брежнев Л. І.

З'їзд обрав Президію з'їзду, Секретаріат, Редакційну комісію і Мандатну комісію.

Затверджується такий порядок денний з'їзду:

1. Звітна доповідь Центрального Комітету КПРС— доповідач Перший секретар ЦК КПРС тов. Брежнев Л. І.

2. Звітна доповідь Центральної ревізійної комісії КПРС— доповідач голова Центральної ревізійної комісії тов. Муравйова Н. О.

3. Директиви XXIII з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 рр.— доповідач Голова Ради Міністрів СРСР тов. Косигін О. М.

4. Вибори центральних органів партії.

Із звітною доповіддю Центрального Комітету КПРС виступив Перший секретар ЦК КПРС тов. Брежнев Л. І., палко зустрінутий делегатами і гостями з'їзду.

Потім з'їзд заслухав звітну доповідь Центральної ревізійної комісії, з якою виступила голова Центральної ревізійної комісії тов. Муравйова Н. О.

ВЕДИ НАС, ПАРТІЄ!

Велика Партіє великого
народу,
Знамено вольності
в міцних його руках!
Ти провідна зоря в боях
його й трудах,

Ти — сонце, що ясну
віщує нам погоду.
В дні праці мирної
будуючи мости,
Пшеницю сіючи і творячи
заводи,

Ми чуем подих твій,
твій повів повноводий,
На славні подвиги
нас окриляєш ти.
Ти — в кожному колосі
на нерозмежних нивах,
Ти — в шахтах, що дають
нам сонце «на-гора»,

Ти — в шелесті садів
і в гомоні Дніпра,
Ти — світло райдуги в очах
дітей щасливих.
Ти — наш дороговказ і наш
священний стяг,
Ти — наш великий вождь
на суходолі й морі,

Натхнення наших книг,
пісень, лабораторій...
Веди ж нас, Партіє!
Твій шлях — до щастя
шлях!

М. РИЛЬСЬКИЙ.

ХАЙ ПІСНЯ ЛУНАЄ, БУДЕ ВОГНЕННИМ ТАНОК,

ДЕНЬ ПЕРШИЙ

ПОНЕДІЛОК.
ВАЖКИЙ ДЕНЬ.

До початку огляду півгодниці. Стена в актовому залі закрита завесою. Зал ще майже пустий. А за кулісами—хвилювання. Першими повинні виступити студенти факультету іноземних мов. Вони вже всі тут. На сцені остання репетиція естрадного квінтету, в студклубі на столі і підвіконні складені костюми (безпорядок, звичайно, самий творчий).

Хлопці й дівчата хвилюються. Самі нетерплячі заглядають зі сцени в зал. Народу ніби побільшало. Лише передні ряди ще пусті. Чого б це? Виявляється, вони вже заброньовані географічним факультетом: їх авангард сидить на бокових стільцях і попереду: занято, занято, занято. Біологи не сперечаються — прогавили, так прогавили. Головне — не прогавити на сцені. Тут же чується:

— Ну, як ви?
— А ви?
— Ми на першому...
— Ну, а ми з кінця...

Так, настрої не бойовий, а, може, просто хвалитися не хочуть... Подивимося, як пройде сьогодні їх виступ.

Поки що в залі тільки болільники факультету іноземних мов, географічного та біологічного факультетів. Як-не-як, а перший день огляду — їх. Але поступово зал заповнюють студенти й інших факультетів: і «корінні» болільники, і ті, хто вийде на сцену завтра і післязавтра.

Нарешті — 18.00. Зал заповнений. Жюрі вже приготувалося поставити першу оцінку (у їх розпорядженні, до речі, п'ять балів — від 1 до 5). І ось, як кажуть у театрі, завеса пішла...

На сцені естрадний квінтет студентів факультету іноземних мов у складі Василя Касьяна, Валерія Морозова, Євгена Казарова, Валерія Іовка, Юрія Гладкова. Він є ніби заспівкою всієї програми факультету — програма естрадна, розважальна: тут і жанрові пісні, і народні, і танці, і читання, і навіть конференс. Номерів у програмі багато, один за одним йдуть вони на суд глядачів.

Початок непоганий. Глядачі не скупляться на аплодисменти, щедро нагороджують ними і Неллі Панченко за пісню з кінофільму «Жінки» (новинка!), і Леоніда Соловйова за виконання пісень англійською мовою, і Олександра Добринова за пісню «Море зовет»,

і Ганну Ставицьку, яка читала уривок з роману М. Шолохова «Тихий Дон». Симпатії глядачів завойовано, і жюрі, напевно, теж.

Ін'язівці претендують на багато — вирішили і етюд гімнастичний показати, і вальсом Шопена порадувати. Глядачі все зустрічають тепло. Але раптом... холодок. На сцені — вокальний квінтет дівчат. Якось перелякано вони співають «Незабутній вальс».

Виправити цей промах береться Ольга Антипова: у супроводі естрадного квінтету вона виконує пісню німецькою мовою «Босанова». Явний удар по слухачах. Він зразу ж розколює їх на два табори. Одним подобається все: і темпераментне виконання, і пластичність рук, і хвацький приспів, і сам новий ритм, який зараз дуже популярний. Іншим подобається лише останнє — все інше, кажуть вони, досить невдала копія однієї німецької співачки. Ну що ж, слово за жюрі.

Програму факультету іноземних мов завершив естрадний квінтет.

Під час перерви за кулісами питання біологам:

— Сподобалось?
— Добре виступили ін'язівці.
— А як ви себе почуваете?
— Які можуть бути розмови?!
Так, їм тепер не до розмов. Їм зараз на сцену.

Познайомимося поки що з їх програмою. Вона невелика, це більше десяти номерів. Але, як кажуть, справа не в кількості, а в якості. Читаємо: «вірш-пісня-танець... на закінчення — байка». Що й казати? Класичний зразок складання програми. Але не будемо робити передчасних висновків. Подивимось.

ВІДКРИВАЄТЬСЯ завеса. Починається концерт...

Ми подивилися його весь. І тепер хочемо поділитися деякими враженнями.

Немає рації перераховувати всі номери програми біологів. Зробимо невеличкий огляд за жанрами, оскільки, як уже говорилося вище, всю програму можна розділити на три групи. Почнемо з танців. Це, мабуть, були найневдаліші номери. Тут навіть не можна аналізувати якість постановки: виконання забігло всякий рисунок танців. Ненабагато кращим було і художнє читання, знову виконання стало каменем спотикання. Очевидно, виконавці недостатньо попрацювали, а, може, просто не поставились з належною серйозністю до такого відповідального змагання. До того ж, ще й помітна обмеженість тематики.

Але були удачі й в жанрі художнього читання, і в жанрі пісні. Наприклад, дуже хороше враження справила пісня Калмановського «Журавленок» у виконанні сту-

дентки Н. Манблат. Пролунала вона тепло і задушевно. Але, на жаль, приємне враження від цієї виконавиці було зіпсоване іншою піснею «Ах, море, море».

Що сказати про їх музичні номери?

Непогано виступив вокальний квінтет дівчат. Але саме «непогано». Те ж можна сказати і про вокальний квінтет і додати—«нецікаво». Квінтет виконав пісню про рідне місто, про Одесу. Як би хотілося наділити це виконання різними яскравими епітетами, але... нецікаво. І це дуже прикро!

Студентка географічного факультету Р. КОНДАКОВА виконує сценку «Разговор по телефону».

Не було в програмі і класичної музики, яка, проте, була у програмах інших факультетів.

Все, що ми побачили і почули в концерті біологічного факультету наштовхує на думку, що факультет не проявив належної уваги відбору творів на огляд художньої самодіяльності і підготовки їх.

На сцені біологи, а за кулісами, в 61-й аудиторії — сама-сама остання репетиція танцюристів геофаку. В п'ятий раз танець починається спочатку і знову зрив на одному прямо-таки «завороженому» місці. Нервує баяністка, дівчата, а хлопці підтримують: «Дівчата, ну останній раз... поки не вийде». Нарешті все вийшло правильно. Хвилина перепочинку, — і в зал, подивитися на конкурентів.

А туди так просто і не потрапиш. Битком набито, як кажуть.

Самі кмітливі — дві студентки. Залізли на нішу біля входу і задоволені зайнятою позицією.

...Перерва. Відпочиває жюрі, відпочивають глядачі. Біологи, дещо розчаровані, виходять з студклубу уже на положенні глядачів. А їм назустріч ритм «Халі-галі» — географі піднімають настрої перед виступом...

НА СЦЕНІ — геофак. Зразу запахло романтикою, потягнуло димком від вогнища. Пожвавилися глядачі. Сцена набрала жилого вигляду. В кутку вогнища, лалатка, навколо хлопці і дівчата з рюкзаками. Мимоволі настроюється на пісню, і, ніби знаючи про це, хлопці й дівчата підхоплюють «Палаточний город». Співаючи, вкладають особливе почуття в цю пісню майбутні дослідники землі. І чомусь вірш у кожне слово цієї пісні. Зал щиро аплодує.

Взагалі не завадило б сказати про болільників географічного факультету. Вони ініціативні, овацією зустрічають кожен виступ, підтримують запальну обстановку в залі. Відчувається, що кожен тут не просто присутній, а бере активну участь в огляді. Всі виступаючі носять емблему з зображенням земної кулі. Зразу ясно—це представники геофаку.

А як хлопці й дівчата готувалися? Залишаючись після занять, вони збиралися в аудиторії і там народжувалися емблеми, декорації, а в останню хвилину в палеонтологічному музеї терміново фарбувалося відро під котелок.

Треба відзначити ініціативу нового поповнення геофаку — морських геологів. За короткий час геологи встигли внести свою лепту у громадське життя факультету. Ось комсорг групи Анатолій Кожушко. Сам енергійний, непосидючий, він і іншим не дає сидіти склавши руки. А на сцені Толя танцює веселий румунський танок. Танцювали не технічно, але з яким завзяттям! Із залу чудоси: «Гайда Толик», «Молодці!». Фінал танцю потонув в оплесках.

На сцені тоненька дівчина читає «Розмову по телефону». Це Рая Кондакова — теж представниця мужньої професії. Зараз перед нами маленька дівчинка, а ось уже запальна танцюристка в румунському танці.

Виступає вокальний ансамбль геофаку. Треба відзначити, що у дівчат скромна форма, всі вони якісь шкільні. Дуже просто й скромно співає Олена Айтуганова. М'яко, лірично виконує «Рязанську мадонну» Полякова. Але це все добре. Невдало виступила Белоцерковська. Романс їй явно не вдавсь. Були повторення пісень «Море зовет» та «Морзянка».

Незважаючи на те, що програма різноманітна, виступи затягнулись, не витримується тематична програма. Але радує настрої студентів. Вони настроєні оптимістично. Готові перемогти і бути переможцями.

ДЕНЬ ДРУГИЙ

ВІВТОРОК.
МАБУТЬ ЩЕ ВАЖЧИЙ.

ПІДНІМАЮЧИСЬ по сходах, ми сподівались почути шум болільників, але марно. Стояла «гробова» тиша.

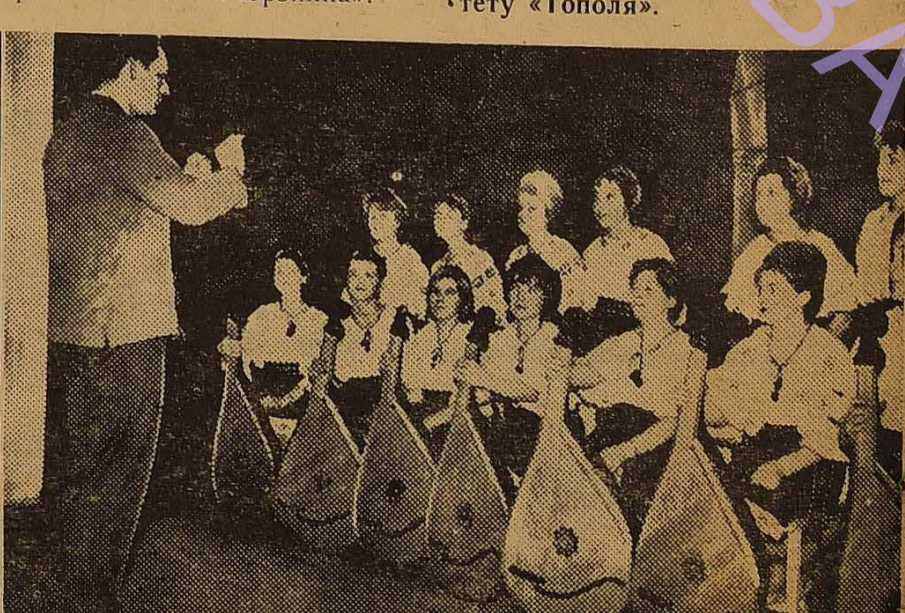
Йшов перший номер самодіяльності механіко-математичного факультету.

Подув вітерець, який порушив тишу, вітерець розмов. Навіть найзаядлівіші болільники мехмату нудьгували — номер «не йшов». Поруч хтось сумно промовив: «Первый блин комом».

Але «комом» був і другий номер, і третій... і здавалося, що керівники самодіяльності механіко-математичного факультету вибрали собі таку систему: «Що погірше — спочатку, що покраще — на закуску». Система хитра, але й вона не справила особливого враження на жюрі, а тим більше на глядачів. Вони «страждали». Тому і був зрозумілим їх ентузіазм, з яким вони вітали чудову гру на гітарі Ігнатенка і співані-переспівані, але хороші пісні у виконанні Фещук.

Номера, які могли стати кульовими пунктами програми, не заблищали. Навіть «бриліант» оркестру народних інструментів не був обмеженим. Очевидно, керівники самодіяльності факультету лише в останні дні збирали всіх «хто на що здатний» і у них просто не залишилося часу, щоб продумати програму. Нічим іншим не пояснюється те, що поряд опинилися два таких номери, як «Політ джмеля» у хорошому виконанні Семенцова і ходіння дівчат по сцені під назвою «Халі-галі». Чи взяти танець-інсценіровку «На побивку» — ну, яке відношення він має до студентства!

НА ЗНІМКАХ — учасники огляду художньої самодіяльності (зліва направо): студентки біологічного факультету виконують норвезький танець Грига; Ольга Антипова — студентка факультету іноземних мов виконує пісню на німецькій мові; виступає ансамбль бандуристів філологічного факультету «Тополя».

ХАЙ РОЗКВІТАЮТЬ СТУДЕНТСЬКІ ТАЛАНТИ!

«Ех, мехматчики!» — було сказано в душі, звичайно, кожним болільником.

Але напівдорогоцінні і навіть дорогоцінні камені програми, хоч вони були вкраплені у звичайний булжжик, не треба скидати з рахунку. Вони свідчать про те, що «каміра стоїт свеч», треба було тільки по-справжньому загорітися.

ВІД фізичного факультету чекали багато. Правда, голоси в учасників вокального ансамблю фізиків спочатку тремтіли, зате потім вони посмілишали і розспівались, але не рідною студентською, а італійською «Кохання і мрія». Їх почуття передались, мабуть, і виконавцю — досить непоганому — пісню «Посмотри, какая душа» і «Анастасія».

Взагалі середній рівень у фізиків був значно вище, ніж у мехматівців, але, на жаль, тільки середній. Добре були поставлені в них танці, на жаль, не масові. На жаль, і у них, як і у більшості факультетів, не було стержня, на якому трималася б вся програма — тематичності. На цей раз, знову таки, на жаль, фізичний факультет не претендував на перше місце. Переможець попереднього огляду явно пасував.

ДЕСЬ в середині виступу фізиків почали свою роботу болільники хіміків. Спочатку ця робота була руйнівною. Хіміки сміялися над фізиками, а, кажуть, сміх — справа серйозна. Потім вони бойкотували фізиків і організували невеликі збори — видно, на факультетські теми. І якщо в цей час в залі було порівняно тихо, то, коли сцена перейшла до хіміків, — о, що там було! Мабуть тим, хто йшов по сходах, здавалося, що у ВАЗі йде футбольний матч (хоч деякі номери не зовсім варті були того захоплення, в яке входили болільники хіміків).

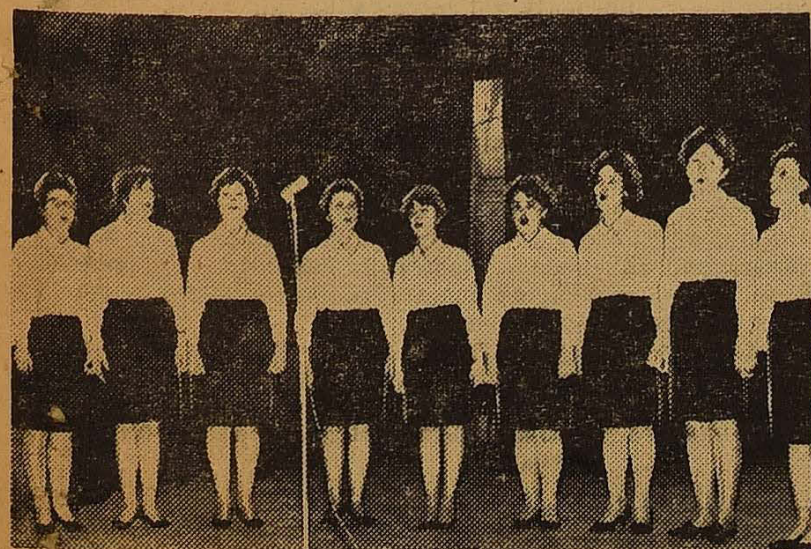
Але треба віддати належне — виступи хіміків були продумані.

Перед виступом ми спитали у Саші Зеркаленкова — учасника художньої самодіяльності хіміків:

— Як би ви хотіли виступити?

— Ми не тішимо себе особливими надіями, тому що підготовку розпочали пізнувато, але все ж в душі жевріє надія, що хімічний факультет не осоромиться. Наш головний конкурент — філологічний факультет.

НА ЗНІМКАХ — учасники огляду художньої самодіяльності (зліва направо): виступає жіночий вокальний ансамбль історичного факультету; студенти географічного факультету виконують пісню «Патбаний городок»; Молдавський танець у виконанні студенток хімічного факультету.

ний факультет, та й фізиків ми побоювалися, але тепер видно, що вони готувалися аби як. І ми збираємось виступити краще.

Так, хіміки були настроєні агресивно.

Після легкої «увертюри» у вигляді традиційного жіночого тріо вони пускають в хід основні сили — співає Тетерія. А після виступів Рясінцевої і Семенової з віршами, чоловічого вокального квартету, Зеркаленкова і Бутнараш з піснями, після танців у постановці й за участю тієї ж Рясінцевої стало ясно, що хіміки більше і краще інших готувалися до огляду.

На другий день вони були єдиними:

тільки у них була добре складена програма;

тільки у них була проспівана студентська пісня;

тільки у них були прочитані хороші вірші;

тільки у них були проспівані національні пісні;

тільки у них була оформлена сцена.

І тільки їх можна було визнати кращими в цей день.

Отже, другий день огляду пройшов. Слово за філологами. І знову чекання і надії. Кажуть, філологи мріють про реванш. Поки що вони посміхаються: «Добре сміється той, хто виступає останнім».

Що ж, подивимось, послухаємо...

ДЕНЬ ТРЕТІЙ

СЕРЕДА. ЗАКЛЮЧНИЙ.

ОСЬ і настав останній день огляду. Сьогодні виступають студенти гуманітарних факультетів — історики й філологи.

У залі — багатолюдно. Всі глядачі вже понад півгодини сидять на своїх місцях. Перемовляються:

— Кажуть історики цілий тиждень хваляться, що їм уже й почесна грамота виписана.

— Ну, це ми ще побачимо (чи не хімік це настроєний так наступально?).

— Починаємо концерт художньої самодіяльності історичного факультету Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова, — вперше звучить такий повний «титул». Зал затихає... щоб вибухнути громом оплесків.

Розкривається завіса, на сцені живописна картина: на березі рі-

чки відпочиває загін козаків. Ось починає пісню-заклик один козак, підхоплює другий, всі козаки, ось вони проносяться у вихровому танці по сцені, поблискуючи шаблями... Уривок з опери Держинського «Тихий Дон» виконує чоловічий хор — танцювальна група, солісти — студент першого курсу В. Сулько і студент п'ятого курсу В. Романчук. Історики перші поставили таку велику масову сцену. Звичайно, якість виконання не та, що в Оперному театрі, але все ж...

Симпатії глядачів вже завойовано. Мало не овацією зустрічає зал

Студентка механіко-математичного факультету Л. ЗМІЄВЕЦЬ виконує циганський танець.

уривок з книги Юрія Олеші «Ні дня без строчки» (читає студент першого курсу Л. Кисловський). Ще б пак — мова йде про Одесу, про Одеський університет, про улюбленого Багрицького. На нас повіяло Одесою 20-х років...

Рідко на огляді художнє читання викликало у слухачів жвавий відгук. Але цей уривок зал слухав, затамувавши подих.

Потім гарно пролунала «Пісня з полощини» Сабадаша. Весело, завзято танцювали «Румунський танець» студенти Л. Пилипець та М. Верховський.

— Дає істфак! — радіють болільники. Філологи дещо занепокоєні.

Не порушила загального хорошого настрою і пісня М. Марнянської «Мама» у виконанні Галини Марнянської. Скажемо відверто, і пісня, і виконання були не дуже вдалими. Але це своє. І починаю-

чому автору прощаються деякі огріхи, тому зал щедро аплодує Марнянським. Гіршим було інше. Ведучі концерту діяли оперативню, вчасно помітивши у своїй програмі декілька пісень, які вже «набили оскому». Але, мабуть, не помітили, що вірш С. Острового «Мама» глядачі вже чули і оцінили, тому потрапило воно «під завісу» на сцену, де успіху не мало, тим більше, що перед цим чудове виконання сатиричних віршів студентом М. Головатим примушувало не шкодувати долонь.

Зате наприкінці ансамбль дівчат виправив цю невдачу, і глядачі, і жюрі одержали велике задоволення, прослухавши чудову українську пісню «Зачарована Десна» композитора І. Шамо і мелодичні «Криниці» Ешпая.

ЗАКІНЧИЛИ свій виступ історики. Що ж, по кількості номерів вони відстають від деяких факультетів, але по якості... Серйозну заявку на одне з кращих місць вони зробили.

Перерва затяглась. Щось довго готуються до виходу на сцену філологів. Глядачі почали від нетерпіння аплодувати. Нарешті: «Виступають учасники художньої самодіяльності філологічного факультету».

Можна сказати, що виступу філологів чекали всі три дні. Їх програму вже приблизно знали раніше: «Тополя» буде, «Льонок» буде, без віршів не обійтись. І дійсно, все було. Такої різноманітності не знав, мабуть, жоден факультет.

Почався виступ з веселої пісні у виконанні ансамблю «Льонок». Радісно звучала пісня про молодість, щастя, вона стала ніби епіграфом до всієї програми.

Чудовий ансамбль «Льонок» створено на філологічному. Всі пісні були виконані майже на рівні професіоналів. Навіть такий важкий музичний твір, як «Закувала та сива зозуля» у обробці Лисенка, на виконання якого не завжди зважаються навіть професіональні колективи, не злякав дівчат. І пісня у їх виконанні прозвучала дуже гарно, дуже музичально. Нагородою дівчатам були бурхливі оплески глядачів і висока оцінка жюрі.

Вірш «Зінка» Юлії Друніної звучав у програмах інших факультетів. І, на жаль, цей хороший вірш не викликав інтересу у глядачів. Але ось він звучить знову вже у виконанні студентки першого курсу Зарицької, і зал завмирає. Здорово читає, нічого не скажеш! З великою теплою і інтересом сприйняв зал виступ ансамблю бандуристів «Тополя» — напевне,

найсвоєрідніший колектив в університеті. Бурхливими оплесками зустрічає зал мелодичні українські пісні. Понад усе стараються болільники-філологи. Скандують: «Молодці!».

Всі факультети намагалися показати на огляді «своїх» талановитих. Філологічний факультет теж не відстав від інших — і пісню свою, факультетську, співали, і оповідання «з гуморочком» було, і, найцікавіше, перед кожним виступом йшов оригінальний віршовий конферанс, написаний своїми поетами.

Не обійшлися філологи і без класичної музики. У їх програмі виконувалися музичні твори Рахманінова, Шопена. Студент Сидорук приготував до огляду арію князя Галицького з опери Бородіна «Князь Ігор». Але арія була виконана не дуже вдало. Ще більше незадоволення викликало виконання пісні «Очі волошків».

Друга частина програми складалася в основному з легкої музики, вона була менш вдалою, ніж перша. Непогано прозвучали пісні «Подставляйте ладони» та «Танцюючи евридики» у виконанні студентки О. Іваницької, але в порівнянні з високою якістю виконання перших номерів цей явно програвав.

Оригінальним був жартівливий танець під довгою назвою: «Що робиться на уроці, коли заняття веде практикант». Актуальний, можна сказати, номер! Глядачі були просто таки в захопленні.

Закінчили виступ філологи естрадним ансамблем, який зіграв попури з мелодій популярних оперет. Як бачимо, всі жанри виявилися доступними філологам.

ОТЖЕ, огляд художньої самодіяльності університету закінчено. Студенти всіх факультетів сказали своє слово, тепер що скаже жюрі?

Ми поздоровляємо студентів з закінченням огляду і разом з ними з нетерпінням чекаємо результатів огляду. Хто переможе?

Репортаж з огляду вели студенти: С. КУЧМА, Н. РИСУКОВА, Н. ХАЛІМОШКІНА, В. ШЕРСТОВ, Н. ШЕХОВЦОВА.

Фото О. КРИЖАНОВСЬКОГО.

ЛИШЕ ОДИН МІСЯЦЬ

ПЕДАГОГІЧНА практика для студентів вечірнього навчання — справа нова. Вона нова і для методистів університету, і для вчителів вечірніх шкіл робітничої молоді, в яких проводиться практика.

Педагогічна практика висуває ряд дуже складних вимог до студентів-вечірників, більшість з яких мало знайома з роботою школи і зовсім не знайома з особливостями роботи вечірньої школи.

Педпрактика у вечірників проводиться на п'ятому курсі. Вона триває лише один місяць, що, звичайно, не дає їм можливості як слід оволодіти педагогічною професією.

За короткий строк перебування вечірників-практикантів в школі, вони не можуть включитися у ви-

ховну роботу вечірньої школи, яку проводять вчителі.

Треба мати на увазі ще один дуже важливий момент: студенти денного навчання під час педпрактики вільні від всіх інших трудових обов'язків, в той час як студентів-вечірників в період педпрактики не звільнюють від їх звичайної роботи на заводі, на фабриці, в установі і т. п. І ось, після роботи, вони майже щовечора (4 рази на тиждень) перебувають в школі з 18.30 до 20.30: дають уроки, самі присутні на уроках своїх товаришів. Все це вимагає від студентів великого напруження, зібраності, мобілізації всіх своїх сил і

знань.

Нам здається, що на час педагогічної практики, вечірників необхідно звільнити від роботи на заводах, в установах, чи, в крайньому разі, скоротити їх робочий день в ті чотири дні тижня, коли вони повинні бути в школі на педпрактиці.

Крім того, само собою зрозуміло, що тривалість педпрактики вечірників повинна бути не меншою, ніж у студентів денного навчання. Саме таку реальну допомогу треба надати студентам-вечірникам для того, щоб вони могли всебічно оволодіти складною професією вчителя-вихователя.

ти-філологи володіють цим необхідним вмінням.

В ході педпрактики студенти помітно виростили у методичному відношенні: вони стали глибше і всебічніше аналізувати як уривки товаришів, так і свої власні. В останні дні практики стало менше методичних помилок на уроках студентів.

Як відзначають самі студенти, педпрактика принесла їм велику користь. Чимала заслуга в цьому і викладачів російської мови та літератури школи № 12. Вони дуже уважно і чуйно ставились до студентів — рекомендували їм методичну літературу і посібники до уроків, допомагали у складанні конспектів, брали діяльну участь у обговореннях уроків.

Особливо вдячні студенти вчителям Л. Камінник, З. Губ, М. Кіржнер.

Дуже доброзичливо ставилось до студентів і керівництво школи. Досвід педпрактики студентів-вечірників повинен бути детально проаналізований і врахований на майбутнє.

А. СЛЮСАР, методист,
О. ГАРМІЗЕ,
представник кафедри педагогіки.

ТРЕБА ВТРУТИТЬСЯ

ПРОТЯГОМ декількох років стрілецький спорт є одним з найпопулярніших і масових в нашому університеті.

Щороку в нашому тирі готується велике число спортсменів III, II і I розрядів.

Команда викладачів — найсильніша серед викладацьких колективів міста. Жіноча команда п'ять років утримує звання кращої. Збірна команда ОДУ постійно займає помітне місце серед найсильніших команд міста.

Чим пояснюється такий успіх?

Перш за все уважним ставленням нашого тренера В. Галайчука до кожного стрільця, його невичерпна енергія, велике знання своєї справи, вміння прищепити любов до стрілецького спорту і бажання серйозно ним займатися. Це цінно ще й тому, що приміщення тира зовсім не відповідає сучасним вимогам стрілецького спорту: воно тісне, непристосоване до того, щоб вмістити всіх бажаючих.

До останнього часу тренування проходили нормально. Але ось за рішенням кафедри фізвиховання робота тира була скорочена до трьох днів на тиждень. Через це стрільці збірної команди ОДУ позбавлені можливості нормально тренуватися і підвищувати свою майстерність. І це в той час, коли команда університету буде вперше представлена на міністерських зма-

ганнях, які вимагають старанної підготовки.

Таке ставлення до стрілецького спорту дивує нас, спортсменів, і

УСПІХ ФІЛОЛОГІВ

МАЙЖЕ десять днів вирішували університетські баскетболісти, яка ж команда найсильніша.

Першість з баскетбола завжди проходить в цікавій і нелегкій боротьбі. Не був винятком і фінальний матч чоловічих команд фізичного та філологічного факультетів. Спершу здавалося, що фізики легко здолають своїх суперників: вони виграли двадцять очок, але філологи мобілізувалися, почали грати сильно й впевнено. І хоча вони програли, але зуміли скоротити розрив до чотирьох очок.

У дівчат поза конкуренцією була команда біологів, яка стала чемпіоном. Склад цієї команди дуже сильний і рівний. До її складу входять Шумах, Хамула, Келлар, Якушина, Покрапивна. Другою командою вузу серед дівчат стали філологи.

Викликає тривогу відсутність на університетському чемпіонаті команд хіміків та істориків.

В командній першості серед чоловіків місця поділились так: фізики, філологи, географи, команди факультетів іноземних мов та механіко-математичного, біологи. У жінок на першому місці біологи, далі йдуть філологи, факультет іноземних мов, географи, команда механіко-математичного факультету, фізики.

У загальному заліку (чоловіки і жінки) на першому місці філологи. Це великий успіх колективу.

В. ЛАПКО.

ми дуже просимо керівництво університету втрутитися і налагодити нормальну роботу тира, щоб не відбулося поразки на майбутніх змаганнях.

З. ЗІМЕНКОВА, Т. БАБІНА,
В. КОЛБАСОВ, Е. АМІТОН,
студенти механіко-математичного факультету, В. РЕВА, Л. НЕДОСТУП, В. КУТУСЕНКО,
студенти біологічного факультету, В. ЖАБІЦЬКА, студентка фізичного факультету, І. КИРИЧЕНКО, В. СЛАДКОВ,
співробітники ОДУ та інші члени секції.

УНІВЕРСИТЕТСЬКА ХРОНІКА

ДЕНЬ АБИТУРІЄНТІВ

ДВАДЦЯТЬ четвертого березня в нашому університеті проводився день відкритих дверей. Старшокласники мали можливість познайомитися з життям університету, його лабораторіями, кабінетами, музеями, майстернями...

На факультетах майбутніх студентів гостинно зустріли викладачі й студенти. Жодне питання майбутнього студента не залишилось поза увагою.

Вечері у великому актовому залі відбулась цікава зустріч з відомими вченими університету. Декані познайомили абітурієнтів з історією факультетів, розповіли про сьогоденні студентів університету, про їх творчу роботу і навчання.

— Ласкаво просимо до нас студентів нашого університету! — лунало в кожному виступі.

На завершення відбувся великий концерт художньої самодіяльності.

ЗУСТРІЧ З ВЧЕНИМИ

У ВАЗІ університету відбувся вечір членів НСТ. На цей раз гостями молодих науковців були видатні вчені нашого університету.

ВЕЧІР ПОЕЗІЇ

Це був хвилюючий, вразливий вечір. Великий актовий зал переповнений студентами всіх курсів і факультетів. Слухають задушевні самотні вірші Сергія Єсеніна про революцію, про Русь Радянську. Майстерно їх виконує Вадим Рябіков. Він же розповідає про життєвий і творчий шлях видатного радянського поета, про його зв'язки з поетами-сучасниками.

І знову звучать вірші «Русь уходящая», «Русь советская», уривок з поеми «Анна Снегіна», вірші з ліричного циклу «Персидські мотиви», «Письмо к матери» та інші.

Цей вечір надовго запам'ятається всім, хто був на ньому.

Я. ШТЕРНШТЕЙН

ЦЕ ВДОМА НЕ ВИВЧИШ

З ПОЧАТКУ другого півріччя до занять з фізичної підготовки залучені й студенти третій курсів. Вони приступили до занять студенти третій курсів хімічного, фізичного, філологічного, історичного та біологічного факультетів.

На жаль, не всі факультети контролюють відвідування і успішність студентів на заняттях з фізичного виховання. Багато пропусків, наприклад, на другому курсі механіко-математичного факультету та факультеті іноземних мов.

Більшість студентів охоче займається різними видами спорту, успішно поєднує навчання з регулярним тренуванням і участю в змаганнях.

Однак, є ще студенти, які неохоче йдуть на заняття, лише для того, щоб відмітити явку. Вони ж часто пропускають заняття, не розуміючи, що самі створюють труднощі у оволодінні програмою

і нормативами, без виконання яких вони не одержать заліку.

За минулий семестр досі не мають заліку з фізичного виховання, в основному через погане відвідування, студенти різних факультетів — Л. Махуренко, М. Махуренко, Дротенко, Свєбода, Порошина, Постніков, Зубятова, Єрмошкіна, Полякова, Оніщук, Борисов, Челобитько, Щепотьєв.

Всім добре відомо, що практичні заняття, що були пропущені, повинні бути відроблені (нарівні з лабораторними). Фізична справа, контрольні й залікові нормативи по книжці вдома не вивчиш. Розумний висновок лише один — регулярно відвідувати заняття не

менше двох разів на тиждень згідно з програмою.

Кафедра фізичного виховання докладає всіх зусиль до покращання учбового процесу і переборення труднощів. А їх чимало. І перебороти їх часом неможливо ще й тому, що деякі деканати самовільно міняють погоджений і затверджений розклад, через що у спортивному залі збирається багато студентів, а це ускладнює заняття.

Колектив кафедри фізвиховання з надією дивиться у майбутнє і розраховує на всебічну підтримку у переборенні труднощів з боку учбової частини, парторганізацій та деканатів факультетів. Тільки при цій умові фізичне виховання і спорт у нашому університеті будуть на висоті.

А. КОЗИРЬ, завідувач кафедри фізвиховання,

В. ШПІК, викладач.